

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่
การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา
แบบบูรณาการประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1*

ACADEMIC ADMINISTRATION OF SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE
NEW NORMAL ERA TOWARD ADVANCING INNOVATION SCHOOLS,
PRA CHIM NON-KHUN INTEGRATED EDUCATION QUALITY
DEVELOPMENT NETWORK GROUP UNDER THE SI SA KET PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

สุทธิดา สุตดี¹ และ เมธาวี โชติชัยพงศ์²

Suttida Suddee¹ and Methavee Chotchaipong²

¹⁻²บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

¹⁻²Graduate School Ratchathani University, Thailand

Corresponding Author's Email: sai_102ssk@hotmail.co.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม และ 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ได้กลุ่มตัวอย่าง 155 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 16 คน และครูผู้สอน จำนวน 139 คน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยเทียบบัญญัติไตรยางศ์ และการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามจำนวน 32 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง .465-.807 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

* Received 20 April 2026; Revised 12 May 2026; Accepted 12 July 2026

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการ ประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และ 2) ข้อเสนอแนะการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรริเริ่มและขับเคลื่อนโครงการพัฒนาเครือข่ายชุมชนเชิงรุก (Active Community Partnership for Innovation) อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อยกระดับศักยภาพครูในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยมุ่งประสานพลังจากผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนสถานประกอบการในพื้นที่ ให้เข้ามามีบทบาทเป็นภาคีหุ้นส่วนทางการศึกษาในการร่วมพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างแท้จริง ทั้งนี้ ควรกำหนดแนวปฏิบัติให้ครูได้ลงพื้นที่ศึกษาบริบทชุมชนอย่างลึกซึ้ง และนำองค์ความรู้ที่ได้มาบูรณาการสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายและสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ, ยุคความปกติใหม่, การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม

Abstract

This research aimed to: 1) examine the academic administration of school administrators in the new normal era toward advancing innovative schools; and 2) explore recommendations for developing academic administration of school administrators in the new normal era toward advancing innovative schools. The sample consisted of 155 participants, including 16 school administrators and 139 teachers working in the Pra Chim Non-Khun Integrated Education Quality Development Network Group under the Si Sa Ket Primary Educational Service Area Office 1. The sample was selected using stratified random sampling based on proportional allocation, together with simple random sampling. The research instrument was a questionnaire comprising 32 items, with an Index of Item-Objective Congruence (IOC) of 1.00 for all items, item discrimination values ranging from .465 to .807, and a reliability coefficient of .95. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The findings revealed that: 1) the overall level of academic administration of school administrators in the new normal era toward advancing innovative schools was at a high level; and 2) the recommendations for development indicated that school administrators should initiate and systematically implement an Active Community Partnership for Innovation to enhance teachers' capacity in establishing effective community collaboration. This approach should emphasize engaging parents, local communities, local administrative organizations, and enterprises as active educational partners in co-developing instructional innovations. Furthermore, teachers should be encouraged to conduct in-depth community-based explorations and integrate local knowledge into the design of learning activities that connect with real-life contexts at least once per semester. This will foster meaningful learning experiences and ensure alignment with local contexts.

Keywords: Academic Administration, New Normal Era, Innovative Schools

บทนำ

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม ของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนคุณสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 เป็นประเด็นที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาในบริบทที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากยุคความปกติใหม่ (New Normal) ส่งผลให้รูปแบบการดำเนินชีวิตและการจัดการศึกษาต้องปรับเปลี่ยนไปอย่างมีนัยสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นวิธีการเรียนรู้ การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี และการบริหารจัดการศึกษา ซึ่งสถานศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคใหม่ (สุภาภรณ์ พรหมบุตร, 2563)

การบริหารงานวิชาการถือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน โดยต้องสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2561) ซึ่งกำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในยุคความปกติใหม่ไว้ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจัดการหลักสูตร ที่เน้นความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน 2) ด้านการพัฒนาครูที่มุ่งเสริมสร้างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล และ 4) ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ ที่ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายและสะท้อนศักยภาพผู้เรียนอย่างแท้จริง ซึ่งทั้ง 4 ด้านนี้เป็นกลไก

สำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของยุค New Normal (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) นอกจากนี้ การพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวสู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม ยังสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของ Korhonen et al. (2014) ประกอบด้วย 4 ด้านสำคัญ ได้แก่ 1) ด้านการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ที่มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการยกระดับผลลัพธ์ทางการเรียน 2) ด้านความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมของครู ที่ส่งเสริมให้ครูมีความสามารถในการออกแบบและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านบรรยากาศนวัตกรรมในโรงเรียน ที่เอื้อต่อการคิดสร้างสรรค์และการทดลองสิ่งใหม่ และ 4) ด้านการสร้างเครือข่ายชุมชน ที่เน้นความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน

จากสภาพบริบทของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ พบว่ายังคงมีข้อจำกัดหลายประการ เช่น ความไม่พร้อมด้านทรัพยากร เทคโนโลยีที่ไม่เสถียร ศักยภาพครูด้านนวัตกรรมและดิจิทัลที่ยังไม่เพียงพอ รวมถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ปัญหาเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีความเป็นระบบ ทันสมัย และสามารถบูรณาการนวัตกรรมเข้ากับการจัดการศึกษาได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังพบว่า การดำเนินงานของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ยังคงพบปัญหาหลายด้านที่ต้องเร่งแก้ไขในลักษณะเดียวกัน ได้แก่ ปัญหาด้านงบประมาณในการสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไม่เพียงพอ ระบบอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึงทั้งโรงเรียน/ไม่เสถียรส่งผลให้ครูไม่สามารถออกแบบการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างสมรรถนะให้เกิดกับผู้เรียนได้ รวมถึงปัญหาด้านการสร้างนวัตกรรมจัดการเรียนการสอน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปัญหาด้านผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (NT) ยังต่ำกว่าเกณฑ์ทั้งในด้านภาษาไทยและคณิตศาสตร์ สะท้อนให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ควรได้รับการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1, 2568)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยจึงศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาในพื้นที่ อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพผู้เรียน พัฒนาศักยภาพครู และสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา

อย่างเข้มแข็ง พร้อมทั้งขับเคลื่อนสถานศึกษาให้ก้าวสู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ปีการศึกษา 2568 มีโรงเรียนในสังกัด จำนวน 16 โรงเรียน ประชากรทั้งสิ้น จำนวน 260 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน และครูผู้สอน จำนวน 238 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ปีการศึกษา 2568 มีโรงเรียนในสังกัด จำนวน 16 โรงเรียน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง 155 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 16 คน และครูผู้สอน จำนวน 139 คน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยเทียบบัญญัติไตรยางศ์ และการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 32 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง .465-.807 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอนหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี นำหนังสือดังกล่าวและแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ด้วยตนเองและรับกลับคืนด้วยตนเอง

3.2 ขอนหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี นำหนังสือดังกล่าวและแบบสอบถาม เสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ด้วยตนเองและรับกลับคืนด้วยตนเอง

3.3 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 155 ฉบับ และทำการคัดเลือกแบบสอบถามเฉพาะที่มีความสมบูรณ์ ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำนวน จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

3.4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ปีการศึกษา 2568

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน ด้วยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

4.2 วิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลผลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย

ความหมาย

4.51–5.00

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51–4.50

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความ

	ปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม อยู่ในระดับมาก
2.51–3.50	การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม อยู่ในระดับปานกลาง
1.51–2.50	การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม อยู่ในระดับน้อย
1.00–1.50	การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนคคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการหาความถี่ (Frequency) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบบรรยาย

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษา การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนคคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกเป็นกรณีโดยรวมและรายด้าน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ และอันดับของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนคคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน

n = 155

ด้านที่	การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา ในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่ง นวัตกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	อันดับที่
1.	ด้านการจัดการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการใช้ นวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน	3.78	.529	มาก	6
2.	ด้านการจัดการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมความ เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมของครู	3.92	.480	มาก	2
3.	ด้านการจัดการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมบรรยากาศ นวัตกรรมในโรงเรียน	3.68	.528	มาก	8
4.	ด้านการจัดการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการสร้าง เครือข่ายชุมชน	3.86	.574	มาก	3
5.	ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการใช้ นวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน	3.80	.572	มาก	5
6.	ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมความเชี่ยวชาญ ด้านนวัตกรรมของครู	3.59	.670	มาก	13
7.	ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมบรรยากาศ นวัตกรรมในโรงเรียน	3.51	.647	มาก	15
8.	ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่าย ชุมชน	3.50	.703	ปานกลาง	16
9.	ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ นวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน	3.57	.643	มาก	14
10.	ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความ เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมของครู	3.60	.577	มาก	12
11.	ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริม บรรยากาศนวัตกรรมในโรงเรียน	3.67	.560	มาก	9

ตารางที่ 1 (ต่อ)

n = 155

ด้านที่	การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	อันดับที่
12.	ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชน	3.66	.494	มาก	10
13.	ด้านการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน	3.82	.547	มาก	4
14.	ด้านการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมของครู	3.68	.456	มาก	7
15.	ด้านการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมบรรยากาศนวัตกรรมการเรียน	3.61	.511	มาก	11
16.	ด้านการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชน	3.96	.686	มาก	1
	รวม	3.70	.193	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการ ประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 15 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1. ด้านการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชน 2. ด้านการจัดการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมของครู 3. ด้านการจัดการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชน 4. ด้านการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน 5. ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน 6. ด้านการจัดการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน 7. ด้านการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมของครู 8. ด้านการจัดการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมบรรยากาศนวัตกรรมการเรียน 9. ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศนวัตกรรมการเรียน 10. ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชน 11. ด้านการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมบรรยากาศนวัตกรรมการเรียน 12. ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมของครู

13. ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมของครู 14. ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และ 15. ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมบรรยากาศนวัตกรรมการเรียน และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชน ตามลำดับ

และข้อเสนอแนะการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรริเริ่มและขับเคลื่อนโครงการพัฒนาเครือข่ายชุมชนเชิงรุก (Active Community Partnership for Innovation) อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อยกระดับศักยภาพครูในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยมุ่งประสานพลังจากผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนสถานประกอบการในพื้นที่ ให้เข้ามามีบทบาทเป็นภาคีหุ้นส่วนทางการศึกษาในการร่วมพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างแท้จริง ทั้งนี้ ควรกำหนดแนวปฏิบัติให้ครูได้ลงพื้นที่ศึกษาบริบทชุมชนอย่างลึกซึ้ง และนำองค์ความรู้ที่ได้มาบูรณาการสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายและสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น

อภิปรายผล

อภิปรายผลในประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 15 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1. ด้านการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชน 2. ด้านการจัดการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมของครู 3. ด้านการจัดการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชน 4. ด้านการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน 5. ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน 6. ด้านการจัดการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน 7. ด้านการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมของครู 8. ด้านการจัดการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมบรรยากาศนวัตกรรมการเรียน 9. ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศนวัตกรรมการเรียน 10. ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชน 11. ด้านการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมบรรยากาศนวัตกรรมการเรียน 12. ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมของครู 13. ด้านการพัฒนาครู

เพื่อส่งเสริมความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมของครู 14. ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และ 15. ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมบรรยากาศนวัตกรรมในโรงเรียน และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันมีการปรับตัวต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในยุคดิจิทัลและยุคความปกติใหม่ได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนผ่านการบูรณาการนวัตกรรม เทคโนโลยี และการมีส่วนร่วมของเครือข่ายชุมชน ส่งผลให้การดำเนินงานด้านวิชาการมีความเป็นระบบ ชัดเจน และสอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการศึกษาและแนวคิดการพัฒนาโรงเรียนแห่งนวัตกรรม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการจัดการศึกษา รวมถึงการนำบริบทท้องถิ่นมาใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ ทำให้เกิดความร่วมมือที่เข้มแข็งและช่วยสะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง ในขณะที่ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านเวลา ภาระงานของครู และการขาดระบบสนับสนุนที่ชัดเจนในการเชื่อมโยงความร่วมมือกับชุมชน ทำให้การพัฒนาศักยภาพครูในด้านดังกล่าวยังไม่ต่อเนื่องและไม่เป็นรูปธรรมเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและพัฒนาระบบการสร้างเครือข่ายชุมชนอย่างเป็นระบบ โดยจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ การสร้างเวทีความร่วมมือ และการสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อให้ครูสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ พรหมมา (2562) ได้ทำวิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารมีความสำคัญต่อการพัฒนาโรงเรียนสู่การเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม โดยเฉพาะการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรริเริ่มและขับเคลื่อนโครงการพัฒนาเครือข่ายชุมชนเชิงรุก (Active Community Partnership for Innovation) อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อยกระดับศักยภาพครูในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยมุ่งประสานพลังจากผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนสถานประกอบการในพื้นที่ ให้เข้ามามีบทบาทเป็นภาคีหุ้นส่วนทางการศึกษาในการร่วมพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างแท้จริง ทั้งนี้ควรกำหนดแนวปฏิบัติให้ครูได้ลงพื้นที่ศึกษาบริบทชุมชนอย่างลึกซึ้ง และนำองค์ความรู้ที่ได้มาบูรณาการสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน อย่างน้อยภาค

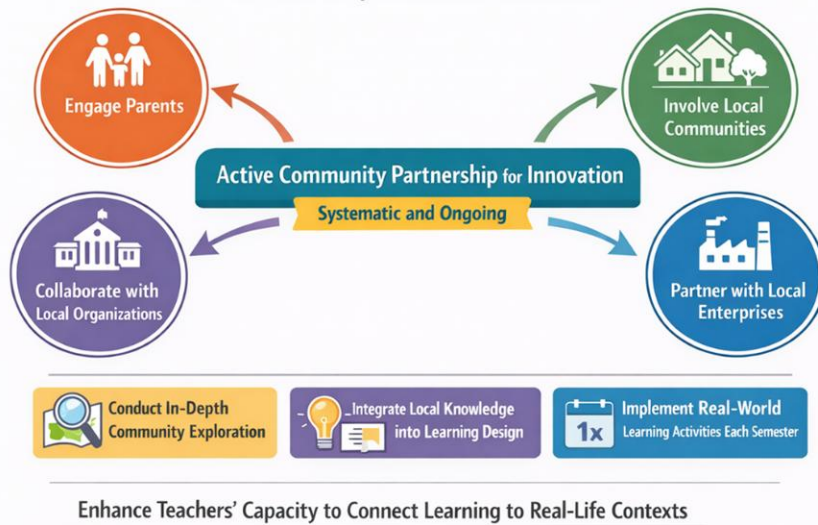
เรียนละ 1 ครั้ง เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายและสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในยุคความปกติใหม่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะชุมชนซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญและมีบริบทใกล้ชิดกับผู้เรียน การเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมจะช่วยให้ครูสามารถออกแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับชีวิตจริงของผู้เรียน ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและยั่งยืน ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการบริหารงานวิชาการในปัจจุบันมิได้จำกัดอยู่เพียงภายในสถานศึกษา แต่ต้องขยายไปสู่การสร้างเครือข่ายความร่วมมือภายนอกอย่างเป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานในด้านนี้อาจยังมีข้อจำกัดในด้านความพร้อมของครู การประสานงาน และการขาดกลไกสนับสนุนที่เป็นระบบ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบายและกลไกการดำเนินงานที่ชัดเจน เช่น การจัดโครงการความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง การสนับสนุนให้ครูลงพื้นที่ศึกษาชุมชน และการสร้างระบบติดตามประเมินผล เพื่อให้การสร้างเครือข่ายชุมชนเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียาพร แสงทอง (2563) ได้ทำวิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การสร้างความร่วมมือกับชุมชนอย่างเป็นระบบช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น และยกระดับคุณภาพผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่ามีข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรริเริ่มและขับเคลื่อนโครงการพัฒนาเครือข่ายชุมชนเชิงรุก (Active Community Partnership for Innovation) อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อยกระดับศักยภาพครูในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยมุ่งประสานพลังจากผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนสถานประกอบการในพื้นที่ ให้เข้ามามีบทบาทเป็นภาคีหุ้นส่วนทางการศึกษาในการร่วมพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ของครูอย่างแท้จริง ทั้งนี้ ควรกำหนดแนวปฏิบัติให้ครูได้ลงพื้นที่ศึกษาบริบทชุมชนอย่างลึกซึ้ง และนำองค์ความรู้ที่ได้มาบูรณาการสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายและสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ดังภาพที่ 2

Developmental Guidelines for Academic Administration Toward Innovative Schools

Integrated Education Quality Development Network Pra Chim Non-Khun
of Si Sa Ket Primary Educational Service Area 1

ภาพที่ 2 แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม โดย สุทธิดา สุคติ (2569)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุป จากการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่สู่การเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ด้านแรกที่ต้องพัฒนาเร่งด่วน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชน เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอันดับแรก ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดระบบฐานข้อมูลเครือข่ายชุมชน (Community Resource Mapping) เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ แหล่งเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่มาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน
2. ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมบรรยากาศนวัตกรรมในโรงเรียน เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอันดับสอง ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เครื่องมือ Innovation Management Platform เพื่อรวบรวม เผยแพร่ และติดตามผลงานนวัตกรรมของครู พร้อมสนับสนุนการยกย่องและสร้างแรงจูงใจอย่างเป็นระบบ

3. ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอันดับสาม ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เครื่องมือ Adaptive Learning Platform เพื่อปรับกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ควรกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน หน่วยงานท้องถิ่น และภาคเอกชน พร้อมสนับสนุนงบประมาณและกลไกการประสานงาน เพื่อให้โรงเรียนสามารถบูรณาการแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ และยั่งยืน

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ควรจัดทำนโยบายพัฒนาครูเชิงรุก โดยส่งเสริมการอบรมเชิงปฏิบัติการ ระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) และชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ที่เน้นการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อยกระดับความสามารถของครูในการออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองผู้เรียนในยุคความปกติใหม่

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ควรกำหนดระบบติดตามและประเมินผลที่เน้นผลลัพธ์ของผู้เรียนและการใช้นวัตกรรมในสถานศึกษา โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นฐานในการตัดสินใจ (Data-driven decision making) เพื่อให้การพัฒนาการบริหารงานวิชาการมีความต่อเนื่อง โปร่งใส และสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

สำหรับผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการประจิมโนนคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ควรเร่งพัฒนาในประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ด้านแรก ดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายชุมชน เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอันดับแรก ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาศักยภาพครูในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนอย่างเป็นระบบ โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการและสนับสนุนให้ครูมีโอกาสร่วมกับภาคีเครือข่ายจริง พร้อมกำหนดกลไกการประสานงานและติดตามผล เพื่อให้เกิดความร่วมมือที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

2.2 ด้านการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมบรรยากาศนวัตกรรมในโรงเรียน เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอันดับสอง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมวัฒนธรรมนวัตกรรมในโรงเรียน โดยเปิดโอกาสให้ครูทดลองใช้แนวคิดใหม่ในการจัดการเรียนการสอน จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้

และสร้างระบบแรงจูงใจ เช่น การยกย่องและเผยแพร่ผลงาน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา นวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอันดับสาม ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควร สนับสนุนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล โดยส่งเสริมให้ครู ออกแบบกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสม และมีระบบ สะท้อนผลการเรียนรู้ เพื่อนำไปปรับปรุงและยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม และต่อเนื่อง

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษากับการเป็นโรงเรียนแห่งนวัตกรรม โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิง โครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) เพื่อให้ได้ข้อค้นพบเชิงลึกที่สามารถนำไป กำหนดนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังกลุ่มเครือข่ายหรือเขตพื้นที่การศึกษาอื่น เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการบริหารงานวิชาการและแนวทางพัฒนาโรงเรียนแห่งนวัตกรรมใน บริบทที่แตกต่างกัน อันจะช่วยให้ได้แนวปฏิบัติที่เหมาะสมและสามารถประยุกต์ใช้ในระดับ พื้นที่ได้กว้างขึ้น

3.3 ควรศึกษารูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการบริหารงานวิชาการ โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) หรือการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) เพื่อทดลองใช้แนวทางจริงในสถานศึกษา และประเมินผลลัพธ์ต่อ คุณภาพผู้เรียนและประสิทธิภาพของครูอย่างเป็นรูปธรรม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560). โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น .(พิมพ์ครั้งที่ 11). สุวีริยาสาส์น
- ปรียาพร แสงทอง. (2563). การบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1. วารสาร บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 14(2), 85–96.

- สมศักดิ์ พรหมมา. (2562). การบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. วารสาร
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 42(3), 102–114.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. (2568). แผนปฏิบัติการประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2568. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1.
- สุภาภรณ์ พรหมบุตร. (2563). New normal กับวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลง. [https://dsp.dip.
go.th/th/category/2017-11-27-08-04-02/2020](https://dsp.dip.go.th/th/category/2017-11-27-08-04-02/2020)
- Korhonen, J., Linnanmäki, K., & Aunio, P. (2014). Learning difficulties, academic
well-being and educational dropout: A person-centred
approach. *Learning and Individual Differences*, 31, 1–10.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research
activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.